

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement- ^ קושיא-challenge- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ברכות-מי שמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שכה ונכנס בתפילין לבית הכסא - מניח ידו עליהן עד שיגמור.	ואמר רב הונא:											◇	כה.
עד שיגמור סלקא דעתך?											ז		כה.
עד שיגמור עמוד ראשון.	אלא כדאמר רב נחמן בר יצחק:										!	◇	כה.
ולפסוק לאלתר וליקום											ז		כה.
משום דרבן שמעון בן גמליאל											!		כה.
עמוד החזור מביא את האדם לידי הדרוקן, סילון החזור - מביא את האדם לידי ירקון.	דתניא, רבן שמעון בן גמליאל:										!	◇	כה.
צואה על בשרו, או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר: מותר לקרות קריאת שמע	אתמר: [רב הונא]										◇	■	כה.
אסור לקרות קריאת שמע.	רב חסדא:										◇	■	כה.
מאי טעמא דרב הונא - דכתיב (תהלים ק"ג) כל הנשמה תהלל יה.	רבא:										◇	■	כה.
אסור לקרות קריאת שמע.	רב חסדא:										◇	■	כה.
מאי טעמא דרב חסדא - דכתיב (תהלים ל"ה) כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך.											◇	■	כה.
ריח רע שיש לו עיקר, רב הונא אמר: - מרחיק ארבע אמות וקורא קריאת שמע	אתמר: [רב הונא]										◇	■	כה.
מרחיק ארבע אמות ממקום שפסק הריח, וקורא קריאת שמע.	רב חסדא:										◇	■	כה.
לא יקרא אדם קריאת שמע, לא כנגד צואת אדם ולא כנגד צואת כלבים, ולא כנגד צואת חזירים, ולא כנגד צואת תרנגולים, ולא כנגד צואת אשפה שריחה רע ואם היה מקום גבוה עשרה טפחים או נמוך עשרה טפחים - יושב בצדו וקורא קריאת שמע, ואם לאו - מרחיק מלא עיניו וכן לתפלה. ריח רע שיש לו עיקר - מרחיק ארבע אמות ממקום הריח, וקורא קריאת שמע.	תניא כותיה דרב חסדא:										■		כה.
לית הלכתא כי הא מתניא אלא כי הא דתניא:	רבא:										◇	■	כה.
לא יקרא אדם קריאת שמע לא כנגד צואת אדם ולא כנגד צואת חזירים ולא כנגד צואת כלבים בזמן שנתן עורות לתוכן.	[תניא]										◇	■	כה.
ריח רע שאין לו עיקר מהו?	בעו מיניה מרב ששת:										◇	^	כה.
אתו חזו הני ציפי דבי רב, דהני גנו והני גרסי.	אמר להו: [רב ששת]										◇	!	כה.
והני מילי - בדברי תורה, אבל בקריאת שמע - לא ודברי תורה נמי לא אמרן אלא דחבריה, אבל דידיה - לא.											◇	■	כה.
צואה עוברת אביי אמר: מותר לקרות קריאת שמע	אתמר: [אביי]										◇	■	כה.
אסור לקרות קריאת שמע.	רבא:										◇	■	כה.
הטמא עומד תחת האילן והטהור עובר - טמא, טהור עומד תחת האילן וטמא עובר - טהור, ואם עמד - טמא וכן באבן המנוגעת.	אביי מנא אמינא לה - דתנן:										◇	■	כה.
התם - בקביעותא תליא מילתא, דכתיב: (ויקרא י"ג) בדם ישב מחוץ למחנה מושבו, הכא: (דברים כ"ג) והיה מחניך קדוש, אמר רחמנא, והא ליכא.	ורבא אמר לך:										◇	■	כה.
פי חזיר כצואה עוברת דמי.	רב פפא:										◇	■	כה.
פשיטא											◇	ז	כה.
לא צריכא, אף על גב דסליק מנהרא.											◇	!	כה.
ספק צואה - אסורה ספק מי רגלים - מותרים.	רב יהודה:										◇	■	כה.
ספק צואה, בבית - מותרת, באשפה - אסורה ספק מי רגלים - אפילו באשפה נמי מותרין.	איכא דאמרי, אמר רב יהודה:										◇	■	כה.
סבר לה כי הא דרב המנונא	[רב יהודה]										◇	■	כה.

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ברכות-מי שמתו		מאן דאמר										
מימרא												
לא אסרה תורה אלא כנגד עמוד בלבד, וכדרכי יונתן	דאמר רב המנונא:									■	■	◇
כתיב (דברים כ"ג) ויד תהיה לך מחויך למחנה ויצאת שמה חויך, וכתיב: (דברים כ"ג) ויתד תהיה לך וגו' וכסית את צאתך הא כיצד - כאן בגדולים, כאן בקטנים	דרכי יונתן רמי:									■	■	◇
אלמא: קטנים לא אסרה תורה אלא כנגד עמוד בלבד. הא נפול לארעא - שרי, ורבנן הוא דגורו בהו, וכי גורו בהו רבנן - בודאן, אבל בספקן לא גזור.											■	◇
ובודאן עד כמה?											^	◇
כל זמן שמטפחין	רב יהודה אמר שמואל:									!		◇
כל זמן שמטפחין	וכן אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!		◇
כל זמן שמטפחין.	וכן אמר עולא:									!		◇
כל זמן שרושמן ניכר.	גניבא משמיה דרב:									!		◇
שרא ליה מריה לגניבא השתא צואה	רב יוסף:									ז		◇
כיון שקרמו פניה מותר	רב יהודה אמר רב:									■	ז	◇
מי רגלים מיבעיא?										ז		◇
מאי חזית דסמכת אהא - סמוך אהא	אמר ליה אבוי:									ז		◇
צואה, אפילו כחרס - אסורה.	דאמר רבה בר רב הונא אמר רב:									■	ז	◇
והיכי דמי צואה כחרס?										^		◇
כל זמן שזורקה ואינה נפרכת	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!		◇
כל זמן שגוללה ואינה נפרכת.	ואיכא דאמרי:									!		◇
הוה קאימנא קמיה דרב יהודה מדפתי, חזא צואה	רבינא:									o		◇
אמר לי: עיין אי קרמו פניה אי לא.	[רב יהודה מדפתי]									■		◇
עיין אי מפלאי אפלויי.	איכא דאמרי, הכי אמר ליה: [רב יהודה מדפתי]									■		◇
מאי הוי עלה?										^		◇
צואה כחרס אמימר אמר: אסורה	אתמר: [אמימר]									■	◆	◇
מותרת.	מר זוטרא:									■	◆	◇
הלכתא: צואה כחרס אסורה, ומי רגלים כל זמן שמטפחין.	רבא:										■	◇
מי רגלים כל זמן שמטפחין - אסורין, נבלעו או יבשו - מותרים	מיתביב:									ז		◇
מאי לאו נבלעו דומיא דיבשו, מה יבשו - דאין רשומן ניכר, אף נבלעו - דאין רשומן ניכר, הא רשומן ניכר - אסור, אף על גב דאין מטפחין										ז		◇
ולטעמיד, אימא רישא:										!		◇
כל זמן שמטפחין הוא דאסור	[רישא]									■	!	◇
הא רשומן ניכר - שרי										■	!	◇
אלא: מהא ליכא למשמע מינה.										!		◇
לימא כתנאי:										ז		◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ברכות-מי שמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כלי שנשפכו ממנו מי רגלים - אסור לקרות קריאת שמע כנגדו, ומי רגלים עצמן שנשפכו - נבלעו - מותר, לא נבלעו - אסור	[ת"ק]	♣	♣	♣								◇
כל זמן שמטפחין.	רבי יוסי:	♣	♣	♣								◇
מאי נבלעו ומאי לא נבלעו דקאמר תנא קמא?		^	♣									
אילמא נבלעו - דאין מטפחין, לא נבלעו - דמטפחין, ואתא רבי יוסי למימר: כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר שרי		!	♣									◇
היינו תנא קמא		♣	♣									
אלא: נבלעו - דאין רשומן ניכר, לא נבלעו - דרשומן ניכר, ואתא רבי יוסי למימר: כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר - שרי		!	♣									◇
לא, דכולי עלמא כל זמן שמטפחין הוא דאסור, הא רשומן ניכר - שרי והכא, בטופח על מנת להטפח איכא בנייהו.			!									◇
ירד לטבול, אם יכול לעלות כו'.												♣
לימא תנא סתמא כרבי אליעזר												♣
עד הגז החמה	דאמר: [רבי אליעזר]											♣
אפילו תימא רבי יהושע, ודלמא כותיקין												!
ותיקין היו גומרין אותה עם הגז החמה.	דאמר רבי יוחנן:											!
ואם לאו - יתכסה במים ויקרא.												♣
והרי לבו רואה את הערוה												♣
במים עכו"רין שנו, דדמו כארעא סמיכתא, שלא יראה לבו ערותו.	רבי אלעזר, ואי תימא רבי אהא בר אבא בר אהא משום רבינו:											!
מים צלולין - ישב בהן עד צוארו וקורא	תנו רבנן:											♣
ויש אומרים: עוכרין ברגלו	יש אומרים:											♣
ותנא קמא - והרי לבו רואה את הערוה												♣
לבו רואה את הערוה - מותר.	קסבר: [ת"ק]											!
והרי עקבו רואה את הערוה												♣
עקבו רואה את הערוה - מותר.	קסבר: [ת"ק]											!
עקבו רואה את הערוה - מותר.	אתמר:											♣
נוגע, אביי אמר: אסור	[אביי]											♣
מותר.	רבא:											♣
רב זביד מתני לה להא שמעתא הכי.												○
רב חיננא בריה דרב איקא מתני לה הכי:												○
נוגע - דברי הכל אסור	[דברי הכל]											♣
רואה, אביי אמר: אסור	[אביי]											♣
מותר, לא נתנה תורה למלאכי השרת.	רבא:											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ברכות-מי שמתו	מימרא													מה:
והלכתא: נוגע - אסור, רואה - מותר.														מה:
צואה בעששית - מותר לקרות קריאת שמע כנגדה, ערוה בעששית - אסור לקרות קריאת שמע כנגדה.	רבא:													מה:
צואה בעששית מותר לקרות קריאת שמע כנגדה - צואה בכסוי תליא מילתא, והא מיכסיא														מה:
ערוה בעששית אסור לקרות קריאת שמע כנגדה (דברים כ"ג) ולא יראה בכך ערות דבר, אמר רחמנא, והא קמיתחויא.														מה:
צואה כל שהוא - מבטלה ברוק	אביי:													מה:
וברוק עבה.	רבא:													מה:
צואה בגומא - מניח סנדלו עליה וקורא קריאת שמע.	רבא:													מה:
צואה דבוקה בסנדלו מאי?	בעא מר בריה דרבינא:													מה:
תיקו.														מה:
נכרי ערום - אסור לקרות קריאת שמע כנגדו.	רב יהודה:													מה:
מאי אריא נכרי, אפילו ישראל נמי?														מה:
ישראל - פשיטא ליה דאסור, אלא נכרי אצטריכא ליה מהו דתימא: הואיל וכתוב בהו (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם, אימא כחמור בעלמא הוא - קמשמע לן: דאינהו נמי איקרו ערוה, דכתיב (בראשית ט') וערות אביהם לא ראו.														מה:
ולא יתכסה לא במים הרעים ולא במי המשרה, עד שיטיל לתוכן מים.														מה:
וכמה מיא רמי ואויל?														מה:
לא יתכסה לא במים הרעים ולא במי המשרה כלל ומי רגלים - עד שיטיל לתוכן מים, ויקרא.	אלא הכי קאמר:													מה:
כמה יטיל לתוכן מים - כל שהוא	[ת"ק]													מה:
רביעית.	רבי זכאי:													מה:
מחלוקת - לבסוף, אבל בתחלה - כל שהן	רב נחמן:													מה:
מחלוקת - לכתחילה, אבל לבסוף - דברי הכל רביעית.	רב יוסף:													מה:
אמר ליה רב יוסף לשמעיה: אייתי לי רביעיתא דמיא, כרבי זכאי.	[רב יוסף]													מה:
גרף של רעי ועביט של מי רגלים - אסור לקרות קריאת שמע כנגדן, ואף על פי שאין בהן כלום, ומי רגלים עצמן - עד שיטיל לתוכן מים.	תנו רבנן:													מה:
וכמה יטיל לתוכן מים? כל שהוא														מה:
רביעית.	רבי זכאי:													מה:
בין לפני המטה בין לאחר המטה														מה:
לאחר המטה - קורא, לפני המטה - אינו קורא, אבל מרחיק הוא ארבע אמות וקורא	רבן שמעון בן גמליאל:													מה:
אפילו בית מאה אמה - לא יקרא עד שיוציאם, או שיניחם תחת המטה.	רבי שמעון בן אלעזר:													מה:
היכי קאמר אחר המטה - קורא מיד, לפני המטה - מרחיק ארבע אמות וקורא או דלמא הכי קאמר: לאחר המטה - מרחיק ארבע אמות וקורא, לפני המטה - אינו קורא כלל?	איבעיא להו:													מה:
אחר המטה - קורא מיד, לפני המטה - מרחיק ארבע אמות	תא שמע, דתניא רבי שמעון בן אלעזר:													מה:
אפילו בית מאה אמה - לא יקרא עד שיוציאם או שיניחם תחת המטה.	רבן שמעון בן גמליאל:													מה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ברכות-מי שמתו	מימרא												
בעיין איפשיטא לך, מתנייתא קשיין אהדד?										?			כה:
איפוך בתרייתא.										!			כה:
מה חזית דאפכת בתרייתא? איפוך קמייתא										?			כה:
מאן שמעת ליה דאמר: כוליה בית כארבע אמות דמי - רבי שמעון בן אלעזר היא.										!			כה:
מטה פחות משלשה - פשיטא לי דכלבוד - דמי שלשה, ארבעה, חמשה, ששה, שבעה, שמונה, תשעה, מהו?	רב יוסף, בעאי מיניה מרב הונא:											^	כה:
לא ידענא.	אמר ליה: [רב הונא]											!	כה:
עשרה, ודאי לא מיבעי לי.	[רב יוסף]											■	כה:
שפיר עבדת דלא איבעיא לך, כל עשרה רשותא אחריתי היא.	אביי:											■	כה:
הלכתא: פחות משלשה - כלבוד דמי, עשרה - רשותא אחריתי היא, משלשה עד עשרה - היינו דבעא מיניה רב יוסף מרב הונא ולא פשט ליה.	רבא:											■	כה:
הלכה כרבי שמעון בן אלעזר	רב:											■	כה:
הלכה כרבי שמעון בן אלעזר	וכן אמר באלי אמר רב יעקב ברה דבת שמואל:											■	כה:
אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר.	רבא:											■	כה:
רב אחאי איעסק ליה לבריה בי רב יצחק בר שמואל בר מרתא, עייליה לחופה ולא הוה מסתייעא מילתא. אזל בתריה לעיוני, חזא ספר תורה דמנחא.	[רב אחאי]											○	כה:
אמר להו: איכו השתא לא אתאי סכנתון לברי?	[רב אחאי]											○	כה:
בית שיש בו ספר תורה או תפילין - אסור לשמש בו את המטה עד שיוציאם או שיניחם כלי בתוך כלי.	דתניא:											■	כה:
לא שנו אלא בכלי שאינו כליין, אבל בכלי שהוא כליין - אפילו עשרה מאני כחד מאנא דמי.	אביי:											■	כה:
גלימא אקמטרא - ככלי בתוך כלי דמי.	רבא:											■	כה: